

v kuhinjah, daje pa tudi posebno dober mošt. Na Ljubljanski razstavi so mu dali dve zvezdi.

Štev. 20 kaže „rudeči zimski golobičar“. Tako je vsako sadno pleme številjeno. Na Breznici v Pintarjevi drevesnici mora biti mnogovrstnih sadnih plemen, katera so se že vdomačile in od tukaj razdelila po vsem Slovenskem. Oskrbniki te sadne šole zdaj lahko nadaljujejo zanimiv zapisnik, in tako postavijo spominek učenemu sadjerejcu gosp. Lovro Pintarju.*)

Žan.

Pooljena pšenica — nova goljufija!

Dandanes si prizadevajo brezvestni špekulanti slabo blagó na videz narediti dobro. Tako tudi so začeli žito, posebno pa pšenico pooljevati, da potem postanejo zrna lepo gladka, pa tudi nekoliko bolj težka, kajti čem težje je in več vaga žito, tem več vrednost ima. Če kdo tako pšenico kupi, se gotovo okupi.

„Kako pa z oljem mešajo pšenico?“ bodo vprašali naši bralci.

Tako-le: ali lopate z oljem večkrat namažejo in s takimi lopatami pšenico dobro premečejo, ali pa pšenico na kupih z oljem poškropijo in potem premečejo. Zato jemljejo cenejše ogršično olje, in sicer na 100 kil pšenice $\frac{1}{2}$ ali 1 kilo olja.

Pooljena pšenica postane lepo gladka; gladkoba zrn stori, da v 1 mernik več takih zrn gre in potem na videz več vaga.

Preiskave pa so razodele, da 1 hektoliter nepooljene pšenice okoli 75 kil vaga, tedaj po olji za 3 kile težja postane. To gotovo dela razloček med uno in to pšenico. Taka pooljena pšenica je tedaj za 10 do 12 odstotkov na videz boljša, in prodajalec je po taki goljufiji na dobičku.

Vedeti pa se mora, da se taka pšenica težje pomelje v moko, da se taka moka ne ohrani dobro in je za peko slabejša, zato ker olje rado žaltovo postane, po žaltovem olji pa se spridi tudi moka.

Znanstvo daje pa kupcem pripomočke na roko, kako se dá taka goljufna pšenica spoznavati. En tak pripomoček, ki ni težak za nobenega, je ta-le: Vzame naj se čeden kozarec destilirane vode, katera se dober kup v lekarni dobi, in v to vodo naj se nekoliko v prah zmlete kafe potrese. Ti kaforni drobcji deloma izpuhtijo, deloma pa se raztopijo v vodi, na kateri se več časa živahno vrtijo. Ko se ta prikazen vidi, naj se nekoliko zrn take pšenice, katero preiskovati hočemo, vrže v kozarec. Če vrtenje kafornih drobcev kmalu poneha in se prah teh drobcev sprime tako, da mirno na vodi plava, je to znamenje pooljene pšenice. Če pa pšenica ni pooljena bila, se vrtí kaforni prah na vodi neprenehoma. — To sredstvo nas gotovo pelje do spoznanja goljufne pšenice.

Po časniku „die Sudeten“.

Domače stvari.

Poročilo o dr. Jan. Bleiweisovi sedemdesetletnici.

Da tudi našim bralcem ne odtegnemo znanja, kaj se je godilo 17., 18. in 19. dne 70letnice gosp. dr. J. Bleiweisu na čast, naj jim to poročilo prepisemo iz „Slovenca“.

*) Mnogo jablan, v tem članku zaznamovanih, se menda dobiva še na Breznici (na Gorenjskem) v drevesnici ranjega gosp. Lovro Pintarja, o kateri se pa nikdo javno ne oglasi, da prodaja drevesa.

Vred.

„Hvaležnost do skušenega voditelja in neprestrašnega boritelja narodnih pravic rodila je misel, sedemdesetletni rojstni dan dr. Bleiweisa slovesno obhajati, ter mu pri tej priliki pokazati, kako ljubljani in spoštovan da je pri narodu slovenskem, katerega je vsestransko navduševal in kateremu je branil najdražje svetinje njegove. Osnoval se je poseben odbor, ki je to reč vzel v roke in vse za to potrebno vravnal. Slovesnost je imela biti bolj domača, in živi duši se ni sanjalo, da se bode ona tako mogočno razširila, da bode vnela srca tudi družih sočutnih in sobratnih narodov slovanskih. Ta sedemdesetletnica pa je pokazala, da se nekdanja tako redka edinost in vzajemnost med Slovenci čedalje bolj vtrjuje in čedalje lepše razširja, da vsled tega Slovani Avstrijski postajajo čedalje važnejši faktor, katerega državniki ne morejo in ne smejo več prezirati, in da bodo že skoraj dospeli do tiste važnosti v državnopravnem življenju, katero po svojem številu in po svoji kreposti tudi zaslužijo. Ne samo, da so se te slovesnosti v obilnem številu vdeležili Slovenci iz Kranjske, Štajarske, Goriške, iz Trsta in Primorja, prišlo je zlasti veliko deputacij in vdeležnikov iz Hrvatske, Dalmacije, Bolgarije in Istre, kakor tudi iz Beča, telegrafični pozdravi pa so dohajali iz raznih dežel Avstrijskih, iz Bosne in celo iz mogočne države Ruske.

Uže v nedeljo 17. t. m. so gosp. jubilaru čestitale sledeče deputacije: deputacija mestnega odbora pod vodstvom gosp. župana, — deputacija od centralnega odbora družbe kmetijske pod vodstvom gosp. predsednika barona Wurzbacha, — deputacija gospodov bogoslovcev pod vodstvom gosp. dr. Čebaška, vodje semenišča; deželni glavar gosp. vitez dr. Kaltenegger pa z izročilom adrese deželnega odbora.

Pričela se je javna slavnost zvečer 18. t. m. z bakljado, ki je bila tako sijajna, da kaj enacega v Ljubljani še ni bilo, kajti bakelj niso nesli najeti ljudje, ampak odlični gospodje; vdeležila so se je vsa narodna društva Ljubljanska, tudi požarna straža in veterani, deputacije iz vseh krajev, in vsa Ljubljana tako, da je bilo bakelj okoli 300, lampijonov okoli 100, ljudstva pa gotovo čez 16.000 na nogah. Celi čas od čitalnice do Bleiweisove hiše in zopet nazaj v čitalnico grmeli so živahni živio-klici. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Rokodelsko društvo je bilo prišlo z zastavo. Iz dežele se je med slovesni obhod postavila Bizoviška čitalnica s svojo lepo zastavo. Šiškarji so moško stopali in popevali med potom, oni so bili pravi slovenski ogenj, ki je vse druge v nemal.

Po bakljadi so se vdeležniki sošli v čitalnici, kjer so bili vsi prostori napolnjeni in so zlasti Hrvatje občno pozornost na-se obračali. Napitnice zlasti na politično in literarno združenje s Hrvati bile so z navdušenimi živio-klici sprejete. Sploh je bilo silno navdušenje — ko bi le vsi pri svoji besedi ostali, potem nam ni treba obupati.

19. dne zjutraj ob $\frac{1}{2}$ 9. uri vdeležil se je gospod jubilant s svojo družino in nekaterimi prijatelji tibe sv. maše, ker ne bi bilo lepo, je rekel častiti gospod doktor, ko bi se pri toliki pozemeljski slavi in radosti človek ne spominjal i Njega, ki mu je dal vse to doživeti. Potem se mu je domá poklonila katoliška družba pod vodstvom predsednika dr. Jarca, in pa veleč. gosp. stolni prošt Zupan z gg. korarji, profesorji in nekaterimi duhovniki v imenu duhovščine, s katero je bil g. jubilant vedno v odkritosrčni prijaznosti in najtesnejši zvezi. Po naročilu c. kr. deželnega predsednika gosp. viteza Kaline, bivajočega tačas na Dunaji, je prišel jubilara pozdravit c. kr. vladni svetnik gospod vitez dr. Schöppl.

Okoli polu enajstih so se začele razne deputacije